

KRISTĪNE ČIPATE

***

Asi asi nazis griež.
Asi vārdi kaklā spiež.
Vārds pret vārdu,
Sirds pret sirdi
Tur, kur vakar
Glāsts pret glāstu.
Vai tā bija egle zaļā,
Kura visam pretī stāja?
Varbūt priedes sūrais sveķis
Aizķepina naida balsi?
Kaut jel visi labie gari
Spētu apstādināt vārdus,
Kuru maigai skaņai apkārt
Asu ērkšķu dzelkšņi vīti.

***

Pārtapt oglē - izplēnēt.
Saplūst vējā - aizvējot.
Atrast laimi - izdalīt.
Visu sāpi izsāpēt.

As'ras savākt, vīnā raudzēt.
Pielikt klāt no mīlestības.
Saldināt ar skūpstu kvēli.
Tikai mieles nepiejaukt.

***

Atnāc nu, mazais puisīti,
Mammai klēpī pasēdi!
Paveries, kur jokus taisa
Runcis lielos zābakos.

Bet, kad lapas tālāk veras,
Liela pils mums pretī slejas.
Princese tur daiļa mīt,
Visas fejas viņu mīt!

Manu mīļo puisīti,
Klausies ko tev stāstīšu:
Skaistu pasaku vēl daudz,
Tādēļ mācies burtus saukt.

NENOVĒRTĒTS MĀKSLINIEKS

Top liela mākslinieka darbs!
Tas gleznā izveidojas skarbs.
Ar plašu otas vēzienu,
Uzburot ainu mistisku.

Līnijas un aplīši.
Cits uz cita salikti.
Tur varbūt attēloti
Dievu kari?
Vai tomē r-
Sārti debess kāvi?

- Kas tas!? – kliedz bargi kritiķis,
Kurš, izrādās, ir mammucis...
- Kurš uz sienām zīmē, dēļiņ?
Kurš ar pirkstiem visu ķēpā? -

Un "māksliniekam" lūpa trīc...
Viņš neatzīts. Un tāpēc dīc...

CIEMOŠANĀS

- Mīļo plīša lācīti, -
Spēļu zaķis sauc.
- Neesi nu tik bēdīgs!
Pie manis ciemos brauc!

Ciemiņu būs mums daudz,
Tu gan jau zini, kā tos sauc:
Leļļu pāris, raibais sunīt's,
Lauvēniņš un klauns.

Dzersim tēju, limonādi,
Saldās kūkas kodīsim.
Tev par godu, lācīti,
Medus podu nesīsim!